

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjskega tiska, 5 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nemški Turki

v Ljubljani ne nehajo prav po pijansko psovati na Jugoslovanstvo. — Ko smo mi ondan ostro grajali te sorte pisanje nekaterih nemških časnikov, bili smo konfiscirani, in ljubljanska sodnija je pritrdila državnemu pravdnistvu, ki je govorilo, da mi na drugo narodnost ščunjemo ali hujskamo. Ali če se na nas in našo slovensko narodnost od nemške in nemškutarske strani še tako surovo hujska, nema državno pravdnistvo nobenega paragrafa — in vendar bi bili mi zopet konfiscirani, ko bi kako dvombo o tem izrekli, ali je Avstrija za nas pravna država, ali ne.

Tako na primer „Laibacher Tagblatt“, organ kranjskih nemškutarjev, psuje pod naslovom „zur südslavischen wechselseitigkeit“ vtorek 5. oktobra s temi-le izrazi. Sedanji upor je pokazal samo najgrše strani človeškega značaja (die härsten Seiten des menschlichen Charakters), surovost in razdivjanost (die Rohheit und Verwilderung) tamošnjih prebivalcev. „Von etwigen nationalen Tugenden, von Begeisterung für Freiheit, von der berühmten südslavischen Wechselseitigkeit ist blutwenig zu verspüren. Es ist Blut und Beutegier, der rohe, thierische Instinkt, ... oder wo man sich nicht persönlich am Kampfe theilnimmt, schlaue Berechnung, Zweideutigkeit, Doppelzüngigkeit und die frechste Verlogenheit, die sich in ihrer ganzen nationalen Urwüchsigkeit breit macht.“ Tako in v tem tonu zabavlja nemški novinar, ki zastopa interese ustavoverne stranke, to je ton omikanega Nemca, kadar o nas Slovanih govori.

Mi ne želimo, da državno pravdnistvo

konfiscira te nemške surovosti in neotesanosti, ne, tiskovno svobodo terjamo mi za vse, tudi za svoje protivnike, ker mi nismo tako liberalni kakor Nemci in nemškutarji, ki so liberalni sami za sebe. Mi smo le konstatirali. In gospodje, katerim je naš konfiscirani članek: „avstrijsko-nemško časopisje in Slovan boritelj“ v roko pišči — ta naj pri merjajo, kaj ne smemo mi pisati o nemškem novinarstvu in Nemcih in kaj sme Nemec o nas Jugoslovanih!

Sicer pa kar se stvari same tiče godi se nam Slovanom tako kakor — zaslužimo! Mehak, mehak, mehak, povsod mehak je Slovan, kaj čuda, da more in si upa po njem, kdor ima čas!!

Angleška in Jugoslovanstvo.

Pod tem naslonom pišnaša „Politik“ članek sledečega obsega:

„Pred tremi meseci na resnico vstaje v Hercegovini celi svet nij hotel verjeti, in jugoslovansko gibanje na poluotoku je stopilo zopet v nekdanje navadno stanje. Od dne, ko so vstali v Hercegovini avstrijske zastave razobesili in odkar so hrvatskega kralja z „živio“ pozdravljali, izpremenilo se je mnogo in marsikaj nas je varalo, ter marsikatero iznenadenost smo doživeli, kar položaj otežuje, na jedne strani pak tudi olajšuje. Vedenje Avstrije nam nij dopuščeno natančno presojevati, a diplomatično spada ona mej „zvezo treh cesarjev“.

Najbolj čudapolna pak je rola, katero so konzuli igrali, ker so mislili vse hitro po kratkem potovanju mej vstasi diplomatično poravnati, a rezultati so se pokazali zelo slabi.

Oficijalna akcija Evrope za vstase je sedaj dovršena. Niti 6 velevlavstij, katere so

prvi korak storile, niti „zveza treh cesarjev“, kateri so si orientalsko vprašanje za svojo nalogo izbrali, dopustili so Turčiji prosto roko. Rusija zavzema pak vendar prvo mesto za vstase in morebiti Rusija tudi pošteno misli s „zvezo treh cesarjev“ in se nekako primorana čuti s Slovani simpatizirati, vendar nas bode učila prihodnost.

Število neruskih Slovanov reprezentira v Evropi močen faktor, s katerim bode morala neka stranka v nekih zadevah računati. Denes je jugoslovansko vprašanje na dnevnem redu. Rusija izgubi zaradi svojega vedenja vse simpatije drugih Slovanov, ker kakor hitro porta vidi, da se drugi Slovani od Rusije obračajo, ve tudi, da jej potem veliko manjša nevarnost preti od te strani.

Ako si gospodje v Petrogradu domišljujejo, da bode lehkko izgubljene simpatije zopet pridobiti, kadar jih bodo potrebovali, varajo se gotovo, to pak bode izviralo iz sedanjega zaupanja Slovanov do Rusije. Simpatije Slovanov segajo do iste države, katera jim daje pomoč v boji za slobodo. Pričakovali so do sedaj od Rusije pomoči, a zastonj, niso jo dobili, i tedaj bode v bodočnosti nezaupanje večje, temvečje je bilo sedaj zaupanje.

Angleške simpatije do slovanskega gibanja, katero zmirom o dločnejše postaja, so naravni nasledki ruskega vedenja. Da je Angleška do tega prepričanja dospela, odločila sta dva momenta, namreč: da se velikej Turčiji konec bliža in da je čas došel, v katerem bode treba računati z nemimi deželami, katere bodo izšle iz razvalin Ozmanizma.

Drugi moment kateri Angleško zanimiva je Jugoslovanstvo in njegova pomoč proti Rusiji, v tej zadevi pak bodo

Listek.

Marjeta.

(Izvirna povest.)

(Konec.)

Konec poletja, ko je tudi košnja uže bila pri kraju, bilo je po vseh cerkvah celega okraja oznanjeno: „Martin Jamec, naj bode, kjer hoče, vrne naj se k staršem nazaj, vse mu je prizaneseno, ničesar hudega se mu ne bode zgodilo.“

Na to pa nekdaj vaški posel pride k Jameu in pravi: „Vse vaše oznanovanje je zastonj, vaš fant je pobegnil v Ameriko.“

„Kar pobil bi te, lažnjivca!“ zagrmí Jamec v posla, kasneje pa sede na vodnjakov oklep, podpre brado v roko in mrmra: „Lehkko je mogoče, lehko!“

Prišlo je lepo, toplo poletje in žito je

prej dozorelo, kakor druga leta v istem kraju. Rž na pogorišči je bila uže zrela, in ljudje, ki so mimo hodili, čudili so se dolgemu, polnemu klasju. V celem soseski nij bilo tako lepega žita, kakor na Jamčevej njivi. Prav, kakor da je zadnje leto hotelo nadomestiti to, kar je prejšnji požar vničil na tem selišči. To je pa tudi, da na pogoriščih dobro velja za žito: trava in plevel se posmudi noter v korenine in prst se s pepelom dobro pognoji.

To mora dve sto mernikov žita biti — toliko ne bo nobeden kmet našel v celem okolici. To Jamec tudi zopet zravna bolj po konci, jame se zaradi tega tudi mogočnejše nositi proti svojim poslom, bije hujše konje z bičem, s kratka, oživi se na novo.

Tako se prične žetev strnena. Tada zapró hišo in vsi gredo na pogorišče. Jamec sam vstavi ženjice po njivi, in da hitreje

gre izpod rok, vežejo hlapci snopje, in še sam katerega zadrigne, češ, da tako, kakor on, najbolje velja.

Na prvo žanje Jera, pastarica, potem druga najeta, na dalje Marjeta in za njo še nekatere rajemnice, zadnja je gospodinja sama. Jamec večkrat zagodrnja, češ, da mu zmerom manjka vezati, da bi sam žel hitreje desetkrat, da kaj neki delajo počasne babe tam spredaj! Vendar so ročno hitele vse, samo da časi so pót si obrisale iz obraza. Marjeta ima dvoje si brisati, pót in malo solz iz očí. Mislila je na Grega in na celo zgodbo, ki je v zvezi s to strmo njivo strneno. Živ človek, razun nje, nij se spominjal, da denes leto — umrl je Grega! Pozneje po polu dne, ko delalci sedejo in ob kamnati plošči jedó kislo mleko in kuh, zmuzne se stara dekla od tod, nabere plavice in rudečih purpar, povije te cvetlice v

ruski državni možje še natanče izkušnje doživeli.

Vojna mej Angleško in Rusijo je uže dosta ventilirana eventualiteta, in čas ne more več daleč biti. Misel pak, da Slovani od Rusije nikake pomoči ne dobijo, priborila je tujko Angleško za prijateljico. Britanska politika, skuša odvrčati Jugoslovane popolnem od slovanske Rusije.

Zato raste tudi sovrašтво Angleške proti Rusiji vedno in politika Angleške proti Turčiji spremenila se je v teku nekaj mesecev popolnem, in ko bi bilo denes mogoče ustvariti mogočno jugoslovansko državo, katera bi tudi ruskemu vplivu odtegnila se, gotovo bi Angleška radodarno roko ponudila in k uresničenju pripomogla.

Z jugoslovanskega bojišča.

Še ne moremo razsoditi, kako daleč sega, kar se tiče razvitka vojske jugoslovanskih vstašev — odpoved srbskega ministerstva, katero je mladi knez Milan z neko dosedaj še neznano izjavo prouzročil; vendar pristavek, da se pričakuje imenovanje konservativnega ministerstva, nas napotuje bati se, da srbski knez neče pomoči. On se menda hoče — ženiti. Ko bi bili Srbi taki, kakor so bili za Miloša, da, potem bi šlo po narodovej volji. Ali sedaj so uže mej Srbi Parizljije in Bečljije.

Iz Makarske v Dalmaciji pišeta prijatelja v Ljubljano ona dva stavca, ki sta šla zadnja v Hercegovino, Slovenec Karel Simončič in Švicar Vut, da sta šla 31. sept. čez mejo k Hubmajerjevi čet. V Spljetu sta se sešla z dvema Črnogorcema, vstašema, in se k njima pridružila. Simončič piše dalje s temi-le svojimi besedami: „Sprejeli so nas v Makarski kot bratje. Mene je Črnogorec predstavil kot Slovenca. Videl bi ti, kaj da uže beseda Slovenec tu pomenja! Iskreno so mi vsi podali roko. Hvalili so nas Slovence, akoravno jaz dosedaj nijsem dokazal še nič, a na mojo vero, dokazati čem da sem Slovenec, ki ima srce na pravem mestu“. (Bog daj srečo Ur.)

Iz Cetinja se v „D. Ztg.“ piše, da se bode vstanek v Hercegovini gotovo držal čez zimo, spomladi pak se utegnejo evropske razmere premeniti. — Dvomiti pak je, ali bodo v Bosni mogli vstáši vstrajati.

Od isto tam se „Politiki“ 3. oktobra brzojavlja: Ivan Džambeta, ki je bil pri Stolecu obkoljen, osvobojen je bil po petdnevem boji, ko mu je 500 vstašev iz Bajana na pomoč prišlo. Nova četa je šla iz Srbije proti Novej Varoši (menda k popu Žarku, o katerem uže dolgo nij nič čuti).

V dalmatinskem „Narodnem listu“ čitamo iz granice Kninske: „Nij istina, kar pišejo neki taljansko-avtonomaški listi, da je Hubmajer šel iz Zubcev zarad neurejenosti vstaških čet ki so tam. Hubmajer je bil pozvan kot veljaven vodja, da upravlja vstanek tukaj onstran granice. Prišel je precej dragovoljno in sedaj je uže na glavi svoje vojske. Da ga bog pomože i sreča junčka!“ — Dalje prinaša isti list sledeči dopis od Neretve od 29. p. m. Mostarski Turci skupljujejo 20.000 cekinov, katere hočejo darovati Sever-paši, ako mu bode moč pokončati vstaše. Jeden Mostarnin je prosil za to svrhu novce na posojilo pri nekem našem trgovcu, a odgovoril mu je, da nij cekina pri dalmatinskih narodnjakih, katere bi podarili krvopivcem naših bratov.

Od hercegovinske meje se piše „N. L.“ Turki ginejo, da se je Muhamedu plakati. Na tisoče ranjenih je v Mostaru. Iz Carigrada je došlo več zdravnikov. — Iz severne Hercegovine pak se istemu listu piše, da je velik nered v turški vojski, ki mora lakoto trpeti, ker ne dobiva redne plače.

Iz Drniša se „Obzoru“ poroča, da so vstaši zavzeli Grahovo. Pri Kninu so zažgali več turških hiš. Turci so pobegnili. — Turčija je hotela en del svoje vojske skozi Črnogoro v Hercegovino spraviti, ali knez nij dovolil.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. oktobra.

V Černovici so se 4. oktobra vršile znane svečanosti otvorenja nove nemške univerze v tej nenemškej provinciji. Uže v državnem zboru se je naglašalo, da ima to vsučilišče namen, nemški značaj v vzhod nositi. A preveč nemščine, ki prehaja uže v prusijanstvo, nečejo niti višji krogi. Navidezno se temu udá tudi velikonemec minister Stremayer. Za to je deželni predsednik bukovinski, Alesani, iz Dalmacije znan lahon, pozval necega nemškega študenta, uda

študentovskega svečanostnega odbora, in hotel od odbora obljubo, da se ne bode delala nobena nemško-nacionalna (prusijanska) demonstracija, sicer minister Stremayer ne ostane čez vtorek v Černovici. Ali kakor „Wien. Tagbl.“ poroča, nemški študentje nijso hoteli tega obljubiti, za to tudi Stremayer nij ostal. Torej nemški študent more avstrijskega deželnega načelnika in ministra v kozji rog ugnati! Gorje bi bilo slovanskemu, ko bi jednako postopal. — In res beremo, da so potem c. kr. profesor Schmidt iz Gradca, c. kr. profesor Cyhlarz iz Prage, profesor Lagarde in drugi govorili in šovinizirali samo z „deutsch“ in „deutsch“ in trikrat vse „deutsch“, da-si je v Bukovini razen judov le čisto mala peščica naseljenih Nemcev.

Finančni odbor avstrijske delegucije je sprejel ordinarij za pomorsko vojsko, a izbrisal skoro poldrugi milijon stroškov za pancerovanje ladij itd.

Na Dunaji zboruje te dni shod advokatov. Naše dežele so menda malo zastopane.

Vnanje dežele.

Ruski „Golos“ tako-le čudno piše: „Nij dvomiti, da so vevlasti iz različnih uzrokov posredovale. Avstrija (pravi „Golos“) je od početka hotela gibanje na svojo korist, za svoje plane upotrebiti, Nemčija bi bila rada videla, da bi se bilo rusko-avstrijsko prijateljstvo zmanjšalo, ker bi bila mogla potem nekaj nemških dežel Avstriji vzeti. Temu nasproti Rusija nij mogla pripustiti, da bi slovansko vprašanje izpremenilo se v avstro-ogersko“.

Bavarske zbornice adresni odsek je volil dr. Jörga, znanega urednika konservativnega časnika „Historisch-politische Blätter“ za izdelovalca adrese in poročevalca.

Admiral severo-amerikanskih držav je povedal vladi Panamanski, da bodo zedinjene države intervenirale, ako bojujoči v Panami ne morejo zabraniti železnice, ki drži skozi zemeljsko ožino panamansko.

Dopisi.

Iz Kroke 3. okt. [Izv. dop.] Dopisnik iz Kroke 21. sept. št. 214 „Slov. Nar.“ je premalo podučen, ko piše, da je bil sklep šole brez svete maše. Maša je bila po navadi, le posebne slovesnosti nij bilo. Gospod beneficijat Jurij Zabrezovnik 78 letni starček, je pridno krščanski nauk učil, še več kar ga dolžnost veže. Imel je pa iskušnjo 10. v. srpana poleg gosp. dekana in ob enem z okrajnim šolskim nadzornikom, kakor uže popred 3 leta, kar so šolske postave izpremenjene. Da pa v izpričevalih nij bil veronauk vpisan, zgodilo se je ali po

kito pa ž njo hiti tjekaj, kjer je lani Grega obležal in umrl. Sedaj je uže mah prorastel tisto mesto in lepo zelenil.

Marjeta poklekne, položi kito na trato in moli. Solze se jej uderó iz očíj, pa to jej dobro dé po tolikem trpljenju in žalovanju. In ko ona baš vsa zamaknjena v molitev izdihuje za čednega človeka, katerega je kakor brata ljubila, tačas, v tistem hipu prileti jej udarec v licu, da se znak zvrne.

„Lepi posli to, dandenes! Rž zrela, da se uže osipa, gre pa ta nemarnost lenobo past v senco. Meta, tebi se morá v glavo zabiti vsaka reč, drugač si ne zapomniš. Ali jaz ti uže pridem do živega, verjemi!“

Jamec je bil, in sedaj Marjeto kar žene pred soboj, in ko ona uže davno zopet žanje, preklinja še vedno nad njo. Veliki hlapec se ne méni za besnega godrnjača ter se mej delom pogovarja le o tem in

tem, tudi gozdnem požaru, in da se mu zdi, kakor da še sedaj smrdi po smodi, pa da nekaj tako čudno diši na tem pogorišču.

Nad takimi pogovori se še bolj jezi Jamec. On bi rad, da bi njegovi ljudje celi dan ne spregovorili besedice, da bi le delo hitreje šlo od rók. On od zadaj bi še huje priganjal na hitrost, pa ženjice so ravno prišle na mesto, kjer bilje nenavadno gosto in bujno stoji. To je ob skalnati peči, kjer je on lani pri setvi, ko je planil za ptičico, raztresel seme. Ko Jamec le-tú mahne po žitu za snop, zazveni na enkrat srp ob nečem trdem in v tistem trenotju zavrigne on in zvrtil se nazaj.

Kaj neki mora biti? Da, kaj je — na poli suha človeška roka moli vèn iz klasja. In ko delalci pritekó in žito razgrnejo, najdejo ob pečini zgrudeno truplo človeško.

„Ježeš! to je Martinec!“ zavpije žena,

in Jamec pogleda truplo in obraz z izdolbenimi očmi, z razjedenimi čeljustmi — sin njegov!“

Možu vhaja sapa, zgrudi se. Ko pade, nasadi se na ester srp, — pa nič ne zaječi. Močnejše je materino srce. Joka pač, joka, da vsem pričujočim kar po kostéh šumi, ali v medlevice vendar ne pade. —

Za denes je bila žetev na porebriji končana. Odpravijo se domov. Moški nesó Jamec na dveh drogih, Marjeta vodi ženo, in Jera nosi srpe za njimi.

Po sedaj je pač tiho in tožno postalo pri Jamec. Sina so pokopali brez pogrebcev in brez zvonjenja, ker polu strohnelem truplu nič več ne pozvanja v jamo. Ljudje so govorili tako in tako, kako je pač neki dogodilo se s fantom. On je morebiti na tisto vpitje v hlevu probudil se, slutil nesrečo,

pomoti ali kali, da nij bila klasifikacija gospodu beneficijatu za podpis predložena. Kar se pa zanaprej nikdar več pogrješilo ne bode v našej prav izvrstno dobro uredeni narodni šoli.

Iz Kanala 4. oktobra [Izv. dop.]
Po dolgem mirovanji se je vendar tudi naša čitalnica enkrat zdravila, ter napravila v nedeljo 3. t. m. v dvorani, katero je gosp. Segala omenjeni večer milodarno društvu pripustil, velikansk koncert v korist za hercegovske in bosenske pribežnike, s petjem deklamacijami, govori, samospeli, sviranjem na klaviru i. t. d. Ljudstva se je (izvzemši peščico turkosimpatistov) mnogo udeležilo, tako da je bila prostorna dvorana polna.

Petje in sploh vse točke so se izredno dobro pod vodstvom našega pevovodja vrlega g. Kocijančiča vršile. Gosp. prof. Kriznič je s svojim kratkim pa jedernatim govoru poudarjal in nam pred oči stavil prebridko stanje naših sobratov na jugu, kateri se bojujejo in mnogo krvi prelivajo za „krst častni in slobodo zlatno“.

Gospodičina Katinka Staničeva, deklamovala je izvrstno balado „Jovanič“. Drugo deklamacijo „Mrtvi vojak“ deklamoval je g. Hönig.

Slednjič je bila glasovita pl. Zajceva pesen „U boj“ od občinstva z veliko navdušenostjo sprejeta, pevana je bila prav mojstersko in pohvala jej je donela brez konca dokler jo niso vrli pevci še enkrat ponovili. Po dokončanem koncertu se je velika družba pri vinu razveseljevala, živahnih pogovorov, pesnij, napitnic nij manjkalo do pozne noči. Došlo je nad 41 gl. čistega dohodka, kateri znesek se bo takoj na dotično mesto odposlal.

Domače stvari.

— (Uradniki železnične postaje v Ljubljani) so tudi le nemški politiki in ne vedo, da je pri nas slovanska dežela, ker terjajo, da bi se adrese le nemško pisale. Tako na pr. je podporno ljubljansko društvo poslalo 5. okt. po železniški pošti dubrovniškemu „gospojinskemu odboru“ šarpije in perila za pribežle hercegovinske ranjence. Da si je bil „Dubrovnik“ še v „Raguso“ preveden, nij hotel dotični uradnik poslanja sprejeti, ampak je terjal da se firma „gospojinski odbor, v nemščino prevede. Po

potem od strahu pred očetom ubežal, blodil na okrog po gozdi in tam na porebriji zmrznil. Tako so sodili. Jamec je ležal v stanici s sklenenimi rokami. Premikal je ustne, pa klet nij nič več.

Zdravnik méni: „Mrtvoud je zadel ga in dobro je, da je padel na srp in mnogo krvavil, ker drugač bi bil takoj mrtev ostal.“

Enkrat pa bolnik prime zdravnika za roke in skrivnostno povpraša šepetaje: „Povejte, ali bom še ozdravil kedaj?“

Kar je zdravnik odgovoril na to, pač nij dobro glasilo se; ker Jamec je dal ženo in Marjeto k sebi pozvati in naredil je oporoko.

V malo dneh potem leži Jamec v veži pod stopnicami, tam, kjer je pred letom Grega bil ležal. In veliki klapec obdeljuje v lopi kos lesa, ter iz njega naredi križ. Ko ga zbijе, zapiše poprek ná-nj z rudečo barvo

daljšem pošiljanji sem ter tam si je mož dal dopovedati, da je dolžan sprejeti stvar tako kakor je, s slovansko adresno.

— (G. Peruzzi), ki je našel na ljubljanskem močvirju ostaline poslopij na kole in sedaj vodi izkopavanje, našel je sedaj uže tudi človeške kosti.

— (Mestna godba.) Čitamo v tukajšnjem vladnem listu, da je vladá potrdila pravila nekega muzikalnega društva v Ljubljani, ki ima nálog, mestno godbo za Ljubljano oživotvoriti in v goslih in godbi na instrumente poduk dajati. Kdo je v osnovnem odboru ne veme. Vendar menda moramo izreči mnenje in sodbo več omikanih Slovencev, da bode ta godba v malej Ljubljani le potem stalna in dobro izhajajoča, materijalno in duševno, ako ne bode nosila nemške politične barve nego, ako bode Slovencem slovanska, Nemcem nemška, a od obojih podpirana.

— („Laibacher Zeitung“), suhi nemški časnik, ki na davkovske stroške nas davkoplačevalcev brez štempla in z vladno podporo le s škarkami uredovan izhaja, predrzne se gospodarstvo z nabranimi denarji za pribežle imenovati „Schwindel.“ Znamo sicer, da izvira ta izraz prvič iz nemškega sovrašstva do vsega slovanskega, drugič pa iz znane breztakt-veterniškega, od Hohenwarta udinjenega ignorantnega urednika, gosp. Müllerja. Vendar bodi oficijozu povedano, da se o porabi od vladno dovoljenega odbora daje račun celó policiji. Če je pa kak prostovoljec od privatnih naših ljudij kak goldinar za pot prejel, nij bilo ni Müllerjevega krajcarja zraven, verjemite, in niti ne jedne nemške pare. A še to. Kedaj smo mi obrekovali, ko ste vi za nemške ranjence pobirali?

— (Umrlo je v Ljubljani) meseca septembra 1875 68 osob, 35 moških in 33 ženskih.

— (Milodari za pribežle iz Hercegovine in Bosne.) VI. izkaz.) V Ljubljane: Terezija H. 3 gl., neimenovan 1 gl., od toperja 42 kr., od slavnega odbora ljubljanskega „Sokola“ čisti znesek prvega sokolskega večera 152 gl. 56 kr., Fr. Kolman 5 gl. — Iz Černovice Zor Ivan 2 gl., Vitas 1 gl., Založiečki 1 gl., neimenovan 50 kr., Slušarnik 1 gl., dr. Kočevar v Celji 10 gl.,

*) V poslednjem izkazu se ima glasiti g. Jakelj.

besede: „Tu leži Balant Jamec“ in od zadaj: „Bog mu daj večni pokoj!“

Drugo jutro pokopljejo mrliča. Veliko pogrebcev ga je spremljevalo, trije zvonovi so mu zvonili. Po pogrebu gredo ljudje zopet tje kaj ná pogorišče in žanjejo še več dnij, predno je požeta vsa rž. Potem je za jesenjo nastopila zima, in Marjeta je delala po hiši, po hlevi, in kjer je bilo kaj oprava. Ko pa pride božič in so posli dobivali zaslužek, Marjeta zopet nič ne dobi. No, po smrti ranjega očeta ona namreč nij dekla več; ona ima pri Jamčevih živeti do smrti, ima dobro postrežena biti, in delati nij treba ničesar — tako stoji v oporoki.

Ali Marjeta vendar dela — drugač bi kar izbolela, meni sama. Samo ob žetvi hodi slehrno leto na določeni kraj tja za porebrije, kjer vedno lepo raste žito, ter poišče zeleni grob ranjega Grega.

Medvedov.

B. K. v Celji 1 gl. — Županija Dobrava pri Ljubljani po č. opravniku Dolinarju 14 gl. 2 kr. — Šoštanjski rodoljubi 17 gl. 10 kr. — Iz Zatičine Alojzija Strmole 2 gl., Kozlevčar Tereza 1 gl., trije dragi 30 kr. — Č. župnik Juriš Humar v Čermošnjicah je nabral 14 gl. — M. A. v Radovljici 4 gl. — Gostač iz Primskovega 2 gl. Verbič iz Kranja 50 kr. — Iz Krškega: V. Pfeifer 15 gl., A. Lavrinšek, svetovalec 5 gl., J. Kapler, svetovalec 2 gl., odborniki A. Rupert 1 gl., A. Jugovec 1 gl. 35 kr., Pirc 1 gl., Petrič 1 gl., J. Pirc 40 kr., A. Urbančič 50 kr., F. Večemer 15 kr., J. Gros 50 kr., J. Vaš 1 gl., n. 20 kr., J. Cerovšek 30 kr., P. Jeraj trgovec 2 gl., 21 kr., A. K. 1 gl. 99 kr., F. P. 1 gl., J. Gerald 50 kr., n. 10 kr., prejšnji izkazi 1032 gl. 74 kr., skupaj 1301 gl. 24 kr.

Odbor potrjuje sprejem s pristržno zahvalo. Odbor je sklenil, da zopet kupi perila i obleke, ker tega naj bolj manjka pri beglim. Dobro došla bi vsakovrstna platnena roba, cufanje, povoji itd. za množično se ranjence iz Bosne i Hercegovine. Po poslednjih bitkah je mnogo ranjenih bilo pripeljanih v Dubrovnik, kamor je odbor takoj poslal mnogo perila, cufanja, pavole, povoje itd. isto tako tudi v Kostajnico po ukazu zagrebskega odbora.

Podpiralni odbor:

J. N. Horak,
predsednik.

Dr. J. Vošnjak,
denarničar.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebiteljne, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, urganje, shušanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicíne na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradí vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sezalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, urganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicíne na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od

Ogrinca

8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalenscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalenscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespah, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespah in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.928. Barona Sigo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalenscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaših pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalenscière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalenscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 228 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaja: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Karlovarju M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarni usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temesvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih. (238)

Umrli v Ljubljani

od 1. do 3. okt.

Anton Kalin, 25 l., knjigovodja, na vročini. — Alojzija Oberman, soproga uradnika, 25 l., na pljučnici. — Marija Strekelj, vdova, 60 l., v bolnišnici, vsled raka na maternici. — Jurij Majdič, zidar, 29 l., v bolnišnici vsled trebušne vodenice. — Urša Jankovec, dete posestnika, 7 dni v bolnišnici vsled slabosti. — Lovro Šerok, posestnik, 43 l., na gradu, vsled kostne gnjilobe. — Reinhold Knaute, dete delavca, 6 dni, na krču. — Matevž Koman, posestnik na Morostu, 68 l., na pljučnici. — Franja Babnik, dete posestnika, vsled neugodnega ploda. — Mauritius de Vether, c. kr. stotnik v pokoju, 54 l., vsled organične srčne napake.

Dunajska borza 6. oktobra.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih . 70 gld. — kr.

Enotni drž. dolg v srebru	73	55
1860 drž. posojilo	111	50
Akcije narodne banke	918	—
Kreditne akcije	210	—
London	112	05
Napol.	8	93 1/2
C. k. cekini	5	33
Srebro	101	70

Samo v
Pollak-ovej
najstarejšej in slavnjej

27 kr.

univerzalnej
zalogi blaga

na Dunaji,
Mariahilferstrasse 1,

prodaja se kakor je že obče znano z najzvestejšo garancijo najboljšo kakovosti in pravosti blaga vedno najnovejše blago na debelo in na drobno.

Ovčje-volnate oblačilne snove,

najfinejše in modernejše, za vsako sezono v vsakej barvi, gladke, progaste, jedrojne in šotsko karirane in sicer: **lüster, rips, plaid-snovi, diagonal, flanel, Cheviot** (suknjene oblačila) in poleg še mnogo drugih stvari.

Platna, vsake vrste **prta na mize iz cvilha in damasta, gradl, bel in barvast, pregrinjala, chiffon** 3/4, celo 1/2, široki, **perkal, turški kreton** poleg tisoč drugih rečij.

Popolna zaloga **pleteneh blaga, zavratnikov** za gospode in gospe.

Največa zaloga **svilnatih in zametastih trakov** v vsakej barvi in širokosti. **Ovčje-volnate in blond-čipke** tudi obšite z biseri, kakor tudi sploh vse v to stroko spadajoče stvari in to

vse le po
27 krajo.

Razpošiljatev proti poštenu povzetku tajok. Izgledki in zaznamek blaga zastonj in franko. (326—2)

Lekarna Piccoli.

Aparati za samo-briganje,
pasovi za počene, uretralne in
maternične brizgije.

Menoti-Pastilje (ki so na dunajske svetovne izložbi 1873 dobile darilo). Te pastilje čudovito delajo proti prehlajenji in krču, kakor proti kašlju, jetiki, ki se še z začenja, proti hripi, boleznim na pljučih in v grlu, in proti vsakovrstnem kašlju, tudi kroničnem. Škatljica velja 75 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega leča je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lek uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Pravi sajdljcev pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu, pri vseh notranjih in vnanjih prisadnih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Rajževi pulver. Izključljivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvirno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabodiseče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepi in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr. (132—118)

Naročila se izvršujejo vračajoč se pošto proti poštenu povzetju.

Pri podpisnem prodajajo se po niski ceni sledeči godbeni instrumenti:

Razigrani klaviri

s 6 in 6 1/2 oktavi, cena 45 do 100 gold., tudi jih razposoja; gosli po 2 do 10 gld., poleg tudi ločci (fidelbogen) po 50 kr. do 3 gld.; — kitare po 5 1/2 do 8 gld.; potem tudi citre po 15 do 30 gld., zadnje tudi razposoja.

J. Giontini,

(336—1)

glavni trg 237, v Ljubljani.

Prava čebulja za brado,

katere učinek se garantira, pospešuje rast brade neverjetno hitro, tako, da dobé v kratkem času celó 16 letni mladeniči polno in veliko brado, kar potrjuje na tisoče spričevalov.

Vaše blagorodje!

Veseli me, da morem Vam poročati o meni poslani čebulji za brado, ki je res dobro sredstvo. Malo časa je, kar jo rabim ali zadostovala je, da sem dobil veliko brado. Za znanje moje potrebujem še dalje dva paketa, katera mi blagovolite poslati po pošti.

S odličnim spoštovanjem

K. Lindhardt.

Line, 25. junija 1872.

Vaše blagorodje!

Blagovolite mi poslati po poštenu povzetju 1 paket čebulje za brado. Isto so mi prijatelji priporočali, da je izvrstno sredstvo za bradno rast. Prosim Vas torej, da mi jo kmalu pošljete.

Opava, 5. decembra 1871.

Ant. Toman, gozdarski adjunkt.

Cena 1 paketa z priloženim navodom 2 gld. 10 kr. Po pošti 10 kr. več.

Skladišče ima na Dunaji: g. Filip Neustein, lekar I. Plankengasse. V Gradcu: g. H. Kiehauser, Sporgasse 3. (242—11)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Šesti redni

občni zbor

kranjskega industrijskega društva

v Ljubljani

bode

26. oktobra 1875 ob 4. po polu dne

v direkcijске pisarnici društva.

Dnevni red:

- Poročilo izdatkov pretečenega leta.
- Poročilo revizijskega odbora.
- Sklepanje o porabi dohodkov.
- Volitev vseh udov upravnega odbora zaradi izteka poslovalne dobe po §. 17 pravil.
- Volitev ravnatelja po §. 25 pravil.

Gospodje akcionarji, kateri se mislijo glasovanja udeležiti, prosijo se v smislu §. 10 pravil, poslati do 23. oktobra svoje akcije društveni blagajnici, da morejo dobiti legitimacijske listike.

(337—1)

Prvosednik upravnega odbora.